

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Balbutologopedia - wykład (Wykład), PG_00151627						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2025 r.		Rok akademicki realizacji przedmiotu		2026/2027		
Poziom kształcenia	II stopnia		Grupa zajęć		Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	niestacjonarne		Sposób realizacji		na uczelni		
Rok studiów	2		Język wykładowy		polski		
Semestr studiów	3		Liczba punktów ECTS		2.0		
Profil kształcenia	praktyczny		Forma zaliczenia		egzamin		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Maria Faściszewska				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	15.0	0.0	0.0	0.0	0.0	15
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	15		2.0		33.0	50
Cel przedmiotu	Student logopedii II stopnia poszerza i pogłębia wiedzę dotyczącą balbutologopedii zorientowaną na zastosowanie praktyczne w diagnozie i terapii jąkania oraz gielkotu. Potrafi formułować i rozwiązywać problemy z zakresu profilaktyki, diagnozy i terapii logopedycznej osób z zaburzeniami płynności mowy, dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania. Powinien również rozumieć zadania logopedy w zespole terapeutycznym (np. logopeda, nauczyciel, rodzice, psycholog, pedagog itd.).						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGMU2_W01] Ma uporządkowaną, pogłębioną i rozszerzoną wiedzę oraz zna na poziomie rozszerzonym terminologię z zakresu językoznawstwa i logopedii (w tym wybraną terminologię w obcym języku nowożytnym).	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę z zakresu terminologii z diagnozy i terapii jąkania oraz gielkotu. Zna główną terminologię specjalistyczną z tego zakresu w języku angielskim.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGMU2_W02] Zna i rozumie główne tendencje rozwojowe językoznawstwa oraz logopedii, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi.	Zna główne teorie wyjaśniające powstawanie jąkania i gielkotu, oraz zależności między czynnikami wpływającymi na pojawienie i utrzymanie się jąkania i gielkotu, zna skutki społeczne jąkania. Posiada umiejętność odwołania się do klasyfikacji ICF.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGMU2_U03] Posiada umiejętność interpretowania, analizowania przyczyn i przebiegu procesów oraz zjawisk językowych i komunikacyjnych, merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań z wykorzystaniem właściwej terminologii.	Posiada umiejętność interpretowania, analizowania czynników wpływających na utrzymanie i nasilenie się jąkania u dzieci i osób dorosłych z jąkaniem i gielkotem oraz formułowania wniosków diagnostycznych i terapeutycznych	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGMU2_K01] Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej) i jej modyfikowania i uzupełniania.	Jest gotów do krytycznej oceny swojej posiadanej wiedzy na temat zaburzeń płynności mówienia, jej modyfikowania i uzupełniania.	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SK4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGMU2_U01] Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z zakresu językoznawstwa (w tym logopedii) z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy, rozwiązywać złożone problemy oraz realizować w sposób innowacyjny zadania.	Potrafi wyszukiwać informacje z wykorzystaniem różnych źródeł (internetu, filmów, artykułów itd) i na tej podstawie szukać rozwiązań złożonych problemów diagnostycznych i terapeutycznych osób z jąkaniem i gielkotem	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGMU2_W06] Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę pozwalającą na zaprogramowanie terapii logopedycznej dzieci ze sprzężonymi problemami rozwojowymi o złożonej etiologii.	Ma wiedzę pozwalającą na zaprogramowanie terapii dla dzieci, młodzieży i osób dorosłych z jąkaniem w nurcie mówienia bardziej płynnego i modyfikacji jąkania. Umie zaprogramować terapię dla osób z gielkotem.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SW5] realizacja zadania problemowego
Treści przedmiotu	Problematyka wykładu 1. Z jąkaniem przez wieki - o jąkaniu w ujęciu historycznym. 2. Definicje, modele i epidemiologia jąkania. 3. Diagnoza jąkania w oparciu o model ICF (Międzynarodowa Klasyfikacja Funkcjonowania Niepełnosprawności i Zdrowia) 4. Kluczowe podejścia w terapii jąkania - Mówienie Bardziej Płynne i Modyfikacja Jąkania - możliwości i ograniczenia. 5. Techniki stosowane w terapii jąkania 6. Podstawowe koncepcje terapeutyczne jąkania opracowane i stosowane w Polsce i na świecie (np. Palin PCI, Restart DCM, Mini Kids, metoda Chęćka, Yarusza itd). 7. Skuteczne wsparcie ucznia z jąkaniem w przedszkolu i szkole (np. program InterACT Mery Weidner). 8. Gielkot - diagnoza i terapia		
Wymagania wstępne i dodatkowe	nie ma wymagań wstępnych		
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	obecność 20%,	51.0%	20.0%
	egzamin pisemny (80%)	51.0%	80.0%

Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	1. Fałciszevska M., Tuchowska J. (2018). Narzędzia diagnostyczne stosowane w ocenie postaw i zachowań dorosłych osób jaskających się możliwości zastosowania w polskiej logopedii. W: K. Węsierska (red.), przy współpracy K. Gawęł, Zaburzenia płynności mowy, Gdansk: Harmonia Universalis, s. 158-174. 2. Guitar B., Peters T.J. (2014). Dobór metod terapii jaskania. Przewodnik dla logopedów, trans. K. Gawęł, Katowice: Centrum Logopedyczne. 3. Spruit M. (2016). Gielkot. Jak zrozumieć osoby mówiące niewyraźnie. Podrecznik diagnostyki i terapii, Krakow: Wydawnictwo Edukacyjne. 4. Tuchowska, J. A., Fałciszevska (2020). Terapia jaskania u dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, W: J. Skibska (red.), Terapia interdyscyplinarna. Wybrane problemy, s. 233-265. Krakow. 5. Węsierska, K., Boroń, A. (2018). Metody interwencji logopedycznej w przypadku zaburzen płynności mowy u małych dzieci. W: A. Domagała, U. Mirecka (red.), Metody terapii logopedycznej Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, s. 551574.
	Uzupełniająca lista lektur	1. Dialog bez barier kompleksowa interwencja w jaskaniu. Wydanie polskie rozszerzone (2021). red. K.Węsierska, H. Sonsteru, Chorzow: Aguerre Aude (https://www.logolab.edu.pl/dialog-bez-barier-kompleksowa-interwencja-w-jaskaniu-wydanie-polskie-rozszerzone/) 2. Jankowska-Szafarska, B. Suligowska, R. Kara, K. Kupiec (red.) Życie z zacięciem. Integralny przewodnik po jaskaniu, Wydawnictwo Edukacyjne, Krakow, s. 135-154. 3. Poster: Wesierska K. (2014). Zastosowanie modelu ICF w diagnozowaniu jaskania https://www.konferencja-zpm.edu.pl/wp-content/uploads/2015/11/Zastosowanie-modelu-ICF-w-diagnozowaniu-j%C4%85kania.pdf 4. Poster: Kenneth O. St. Louis, Katarzyna Węsierska, Selma Saad Merouwe, Nouhad Abou Melhem, Jan Dezort, Hana Lacikova, Jak najlepiej wspierać dorosłe osoby jaskające się w świetle doniesień miedzynarodowych badan opartych na dowodach? http://www.konferencja-zpm.edu.pl/wp-content/uploads/2018/09/PASS_Ad_Polish_Final.pdf
	Adresy eZasobów	

Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania	1. Wymień trzy wydarzenia istotne w historii jękania, które mają wpływ na współczesne postrzeganie jękania. 2. Wymień dwa kluczowe podejścia w terapii jękania i je scharakteryzuj. 3. Wymień i omów narzędzia używane w diagnozie jękania u dzieci 4. Wymień i omów narzędzia używane w diagnozie jękanie młodzieży i osób dorosłych. 5. Opisz użycie modelu ICF w diagnozie jękania 6. Scharakteryzuj, na czym polega podejście mówienie bardziej płynne w terapii osób z jękaniem. 7. Scharakteryzuj, na czym polega podejście modyfikacji w terapii osób z jękaniem. 8. Opisz dowolną technikę lub metodę z grupy kształtujących płynność mówienia. 9. Opisz dowolną technikę lub metodę z grupy modyfikacji jękania. 10. Wymień i omów programy bazujące na podejściu mówienia bardziej płynnego. 11. Wymień i omów programy bazujące na podejściu modyfikacji jękania. 12. Omów możliwości i ograniczenia metod i technik kształtowania płynności mówienia. 13. Omów możliwości i ograniczenia metod i technik modyfikacji jękania. 14. Giełkot- omów działania diagnostyczne 15. Giełkot- omów działania terapeutyczne
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.